

ความรู้และทัศนะของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ

Knowledge and Perspective of Students in Faculty of Business Administration of
Rajamangala University of Technology in Bangkok Towards Business Ethics

สนทยา เขมวรัตน์¹ ธาณี คงเพชร² และดวงใจ เขมวรัตน์³

Sontaya Khamwirat¹, Thaneekongpetch² and Duangjai Khamwirat³

บทคัดย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้และทัศนะของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ ใน 4 ด้าน คือ ด้านลูกค้า ด้านคู่แข่ง ด้านหน่วยราชการ และด้านสังคมโดยจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,734 คน เครื่องมือที่ใช้ครั้งนี้เป็นแบบทดสอบ จำนวน 28 ข้อ และแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 60 ข้อ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, t - test for independent sample , F- test และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD. ผลการศึกษพบว่า

1. ระดับทัศนะของนักศึกษาเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ ต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์การ โดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย โดยด้านที่มีระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือ ด้านสังคม รองลงมา คือ ด้านลูกค้า ด้านคู่แข่ง และด้านหน่วยราชการ ส่วนระดับความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาที่มีเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์การแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05
3. นักศึกษาที่มีเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชาต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์การ โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์การ โดยรวม ด้านลูกค้า ด้านคู่แข่ง และด้านสังคม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05
5. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ ต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์การ โดยรวม ด้านลูกค้า ด้านหน่วยราชการ และด้านสังคม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

คำสำคัญ : จริยธรรมทางธุรกิจ

¹ สาขาวิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพฯ 10300

Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, Bangkok 10300

² สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพฯ 10300

Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, Bangkok 10300

³ สาขาวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพฯ 10300

Faculty of Science and Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, Bangkok 10300

ABSTRACT

The purpose of this study was to study and compare knowledge and perspective of students in faculty of business administration at Rajamangala University of Technology in Bangkok towards business ethics in 4 aspects : customer, competitor, government and social. The students were classified by gender, academic years, major subjects, student achievement and parents' occupation. The samples in this research were 1,734 students. The study participates were selected by stratified random sampling. The 28 item tests and 60 item questionnaires of Likert's rating scales were used as the research instrument. Percentage, mean, standard deviation, t - test for independent sample, F - test and "LSD." analysis were statistical methods to analyze data. The results were as follows:

1. Perspective towards business ethics all aspects were in agreeable levels that the social was the highest, while the customer including the competitor and the government was in the second rank. Knowledge towards business ethics all aspects were in moderate levels.

2. There was significant difference for student's knowledge towards business ethics at the 0.05 level among students in different gender, different academic years, different major subjects, different student achievement and different parents' occupation.

3. There was significant difference for student's perspective towards business ethics in each aspect and all aspects at the 0.05 level among students in different gender, different academic years and different major subjects.

4. There was significant difference for student's perspective towards business ethics in customer, competitor, social and all aspects at the 0.05 level among students in different student achievement.

5. There was significant difference for student's perspective towards business ethics in customer, government, social and all aspects at the 0.05 level among students in different parents' occupation.

Keyword : business ethics

E-mail : Sontaya.k@rmutp.ac.th

คำนำ

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาประเทศต่างๆทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย มีการพัฒนามากขึ้นทั้งในเรื่องเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม ตลอดจนสังคมและแนวคิดในการพัฒนาประเทศ จะอาศัยการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นแกนหลัก จึงทำให้อาชีพนักธุรกิจเป็นอาชีพที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.2546) เพราะอาชีพนักธุรกิจเป็นอาชีพหนึ่งของมนุษย์ ที่มีจุดเริ่มต้นมาจากความเพียรพยายาม ที่จะจัดสรรทรัพยากรที่มี ให้เพียงพอแก่ความต้องการของสังคมมนุษย์ เนื่องจากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดในธรรมชาติ เริ่มไม่พอเพียงต่อการดำรงชีวิต และด้วยข้อจำกัดของมนุษย์ที่จะผลิตวัตถุทุกอย่าง เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง มนุษย์จึงพยายามที่จะสรรหาวิธีผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการ ด้วยเหตุผลที่ว่ามนุษย์มีความต้องการที่จะบริโภคมากขึ้น การดำเนิน

กิจกรรมทางธุรกิจเป็นกลไกสำคัญ ที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภค และเป็นการช่วยให้สังคมมนุษย์มีวัตถุประสงค์ (สินค้าและบริการ) เพียงพอแก่การบริโภค โดยมุ่งหวังเพียงเพื่อให้ได้มาซึ่งกำไรจากการประกอบธุรกิจนั้น ๆ (คำพองงามภักดิ์. 2543) ถ้านักธุรกิจดำเนินธุรกิจตามหลักของธุรกิจดังกล่าวแล้ว ย่อมก่อให้เกิดอาชญากรรมทางธุรกิจต่าง ๆ เช่น การปั่นหุ้น การฉ้อโกงประชาชนของธนาคารพาณิชย์ ที่ปล่อยเงินให้แก่พวกของตัวเองกู้ โดยไม่ต้องมีหลักประกัน จนเกิดหนี้สูญรายใหญ่ ๆ การโฆษณาหลอกลวงประชาชนหรือการจงใจให้ข้อมูลที่ผิด ๆ แก่ผู้บริโภค การผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ไม่ปลอดภัยหรือสินค้าที่เสพติดมอมเมาประชาชน เช่น ยาบ้า หรือ เครื่องดื่มบำรุงกำลังบางชนิด ผู้บริหารประเทศจึงควรให้ความสนใจ และควรให้การศึกษากับประชาชน และผู้มีส่วนรับผิดชอบทั้งในด้านการบริหาร ด้านการประกอบการ ด้านการลงทุน เพื่อจะได้มีความรู้เท่าทันเล่ห์เหลี่ยมของบุคคลเหล่านั้น และนักธุรกิจเองจะได้มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากยิ่งขึ้น มิเช่นนั้นจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นส่วนรวม (พรนพ พักกะพันท์. 2544) ดังนั้นองค์กรหรือบริษัทที่ดี จำเป็นต้องตรวจสอบผลการดำเนินงานของตนเอง ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมว่ามีจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจมากน้อยเพียงใด การดำเนินธุรกิจใดๆก็ตาม ถ้าปราศจากการเอาใจใส่ดูแลจรรยาบรรณทางธุรกิจแล้ว ย่อมก่อให้เกิดความวุ่นวายในสังคม ตลอดจนยังมีผลต่อภาพลักษณ์ขององค์กรที่อาจจะไม่ได้รับการยอมรับในธุรกิจเหล่านั้น จริยธรรมทางธุรกิจจึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตมนุษย์ และควรได้รับการปลูกฝังให้มีอยู่ในสามัญสำนึกของผู้ที่จะประกอบอาชีพทางธุรกิจ

สถาบันการศึกษาเป็นแหล่งกำหนดจริยธรรมทางธุรกิจที่สำคัญแหล่งหนึ่ง โดยมีบทบาทแทนบิดามารดา ในการสอนเด็กให้รู้ว่าอะไรคือความถูกต้อง สถาบันการศึกษาจึงมีหน้าที่สร้างพลเมืองที่ดีให้แก่ประเทศชาติ ดังนั้น ครูหรืออาจารย์ จึงต้องสอนเรื่องจริยธรรมอยู่เสมอ (ฉัตรสุมน พงศ์มณี. 2544) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันการศึกษาที่ผลิตบุคลากรทางธุรกิจที่มีคุณภาพ ออกสู่โลกธุรกิจจำนวนมากทุก ๆ ปี ก็ให้ความสำคัญกับ จริยธรรมทางธุรกิจเช่นกัน โดยมีการศึกษาคูณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต พิษณุคามพระนคร ตามความคาดหวังของผู้บริหารสถานประกอบการ โดยทำการศึกษาคูณลักษณะของผู้สำเร็จ การศึกษาในด้านความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม และด้านความรู้ความสามารถที่ส่งผล ต่อการทำงาน พบว่าผู้บริหารสถานประกอบการมีความคาดหวังต่อคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ในด้าน คุณธรรมและจริยธรรมสูงที่สุด (สนทยา เขมวิรัตน์. 2548)

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความรู้และทัศนคติของนักศึกษา คณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ เพื่อหาแนวทาง ในการพัฒนาและส่งเสริมนักศึกษาเหล่านั้น ให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพในโลกธุรกิจ ช่วยลดปัญหาการเกิดอาชญากรรม ทางธุรกิจ ช่วยสร้างเสริมสังคมให้น่าอยู่และลดปัญหาการว่างงานของบัณฑิตต่อไป

อุปกรณ์และวิธีการ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการเงิน จำนวน 183 คน สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 342 คน สาขาวิชาการตลาด จำนวน 333 คน สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 366 คน สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ธุรกิจ จำนวน 170 คน และสาขาวิชาสารสนเทศ จำนวน 340 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,734 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane' (ถานินทร์ ศิลป์จารุ.2547) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 % สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีสาขาวิชาของนักศึกษาเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ ต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์การ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยจัดแบ่งระดับทัศนคติของนักศึกษา เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์การ เป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งจำแนกทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์การ ออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านลูกค้า ด้านคู่แข่ง ด้านหน่วยราชการ และด้านสังคม จำนวน 60 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์การ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดถูกผิด จำนวน 28 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 2,000 ชุด แจกให้กับนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 1,735 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86.75

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง โดยใช้ค่าจำนวนและร้อยละ

2. วิเคราะห์ระดับความรู้และระดับทัศนคติของนักศึกษา เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์การ รายข้อ โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านลูกค้า ด้านคู่แข่ง ด้านหน่วยราชการ และด้านสังคม โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้และระดับทัศนคติของนักศึกษา เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์การ จำแนกตามคุณลักษณะของนักศึกษา ได้แก่ ตัวแปรเพศ โดยใช้ค่าสถิติค่าที (t - test for independent sample) ส่วนระดับชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD.)

ผลการทดลองและวิจารณ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ ต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์กรของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ สูงที่สุด ได้แก่ นักศึกษาเพศหญิง นักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่ 4 นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 3.50 และนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม
2. ผลการศึกษาค่าคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติของนักศึกษา เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ ต่อผู้เกี่ยวข้อง ภายนอกองค์กร โดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย โดยด้านที่มีระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือ ด้านสังคม รองลงมา คือ ด้านลูกค้า ด้านคู่แข่ง และ ด้านหน่วยราชการ
3. ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ของนักศึกษา เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์กร จำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า
  - 3.1 นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีระดับความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอก องค์กร แตกต่างกัน โดยนักศึกษาหญิงมีระดับความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจสูงกว่านักศึกษาชาย
  - 3.2 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีระดับความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ ต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอก องค์กร แตกต่างกัน โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีระดับความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจสูงกว่า นักศึกษาทุกชั้นปี
  - 3.3 นักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน มีระดับความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ ต่อผู้เกี่ยวข้อง ภายนอกองค์กร แตกต่างกัน โดยนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีระดับความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ สูงกว่า นักศึกษา ทุกสาขาวิชา
  - 3.4 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีระดับความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจต่อ ผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์กร แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 3.50 มีระดับความรู้เกี่ยวกับ จริยธรรมทางธุรกิจ สูงกว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 3.50
  - 3.5 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีระดับความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจต่อผู้เกี่ยวข้อง ภายนอกองค์กร แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีระดับความรู้เกี่ยวกับจริยธรรม ทางธุรกิจ ต่ำกว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ เอกชน ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง และเกษตรกรรม
4. ผลการเปรียบเทียบระดับทัศนคติของนักศึกษา เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจต่อผู้เกี่ยวข้อง ภายนอกองค์กร จำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า
  - 4.1 นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีระดับทัศนคติเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอก องค์กร แตกต่างกัน โดยนักศึกษาหญิงมีระดับทัศนคติเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจสูงกว่านักศึกษา
  - 4.2 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีระดับทัศนคติเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอก องค์กร แตกต่างกัน โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีระดับทัศนคติเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ สูงกว่านักศึกษาทุก ระดับชั้นปี
  - 4.3 นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีระดับทัศนคติเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอก องค์กร แตกต่างกันโดยนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีระดับทัศนคติเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ สูงกว่านักศึกษา สาขาวิชาอื่นๆ
  - 4.4 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีระดับทัศนคติเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจต่อ ผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์กร แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 มีระดับทัศนคติเกี่ยวกับ จริยธรรมทางธุรกิจ ต่ำกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.50 – 3.50 และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 3.50

4.5 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีระดับทักษะเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ ต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์กร แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม มีระดับทักษะเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ สูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจและเอกชน

สรุปผลและเสนอแนะ

1. ระดับความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ ต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์กร อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรต่างๆ พบว่า นักศึกษาหญิงมีระดับความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจสูงกว่านักศึกษาชาย นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีระดับความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจสูงกว่า นักศึกษาทุกชั้นปี นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีระดับความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ สูงกว่านักศึกษาทุกสาขาวิชา นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 3.50 มีระดับความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ สูงกว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 3.50 และนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีระดับความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ ต่ำกว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ เอกชน ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง และเกษตรกรรม

2. ระดับทักษะของนักศึกษา เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ ต่อผู้เกี่ยวข้องภายนอกองค์กร โดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย และเมื่อเปรียบเทียบระดับทักษะของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรต่างๆ พบว่า นักศึกษาหญิงมีระดับทักษะเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจสูงกว่านักศึกษา นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีระดับทักษะเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ สูงกว่านักศึกษาทุกระดับชั้นปี นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีระดับทักษะเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาอื่นๆ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 มีระดับทักษะเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ ต่ำกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป และนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม มีระดับทักษะเกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ สูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจและเอกชน

เอกสารอ้างอิง

คำพอง งามภักดิ์. 2543. **จริยธรรมธุรกิจศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดประโยชน์นิยมกับแนวคิด**

พระพุทธศาสนา. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาจริยศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2536. **รวบรวมจรรยาบรรณอาจารย์ และจรรยาบรรณวิชาชีพ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉัตรสุมน พดุมิถิญา. 2544. **ธุรกิจและสิ่งแวดล้อม.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จามจุรีโปรดักส์.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2547. **คู่มือการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS.** นนทบุรี : โรงพิมพ์นิต้าการพิมพ์.

พรนพ พุกกะพันธุ์. 2544. **จริยธรรมทางธุรกิจ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จามจุรีโปรดักส์.

สนทยา เขมวีรัตน์. 2548. **คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต**

พันธชยการพระนคร ตามความคาดหวังของผู้บริหารสถานประกอบการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.